

به دلیل سیاستگذاری های غلط برخی مسؤولان در صنعت قند و شکر

بهترین سال تولید بدترین سال سود و زیان

یک جدول و یک دنیا تفاوت

درصد ارزان تر از دلار آزاد است دریافت کنند. تغییر سطح تعرفه‌ها به دفعات در طول سال یکی از ایرادهای نظام فعلی تعرفه است و پایداری نسبی حداقل یک ساله آن برای تحقق کارکرد حمایتی آن ضرورت دارد. تورم مزمن دورقمی، فشار هزینه‌ها و کاهش مستمر قدرت رقابتی محصولات، بخشی نگری در بدنه دستگاه‌های سیاستگذار جهاد کشاورزی، فقدان و عدم هماهنگی ابزارهای حمایتی، قرار گرفتن تعداد زیادی از کالاها در گروه محصولات راهبردی نیازمند حمایت و عدم توانمندسازی بخش تولید، باعث استفاده ابزار تعرفه برای طیف گسترده‌ای از کالاهای کشاورزی شده است.

ادامه در صفحه ۳

وابستگی به این محصول که بدون تردید استراتژیک‌تر از خودروست نیفتد. اما دولت‌های وقت از ۱۳۷۰ تا امروز از خودرو با اعمال تعرفه‌های بالا حمایت کرده و در مقابل از محصولات استراتژیک مثل برنج، شکر، ذرت و سویا حمایت نکرده‌اند. این درحالی است که در سال‌های سخت ارزی گروهی از واردکنندگان قند و شکر، ارز ارزان ترجیحی گرفتند و دلاری که در بازار حدود ۳ هزار تومان بود به قیمت ۱۲۲۶ تومان در اختیار آنها قرار گرفت. در حال حاضر نیز در حالی که ارزهای معتبر برای ایران حکم کیمیا را دارند برخی واردکنندگان مواد غذایی توانسته‌اند دلار با نرخ مبادلاتی که دست کم ۱۲

ایرانیان مثل افراد هر سرزمین و جامعه دیگری نیاز دارند اتومبیل تولید داخل مصرف کنند و ضمن اینکه رفاه مادی خود را افزایش می‌دهند، مانع وابستگی کشور به واردات انواع اتومبیل از خارج شوند. به همین دلیل است که از شروع دهه ۱۳۷۰ میلادی در شرایطی که تقاضا برای اتومبیل روندی فزاینده داشت، قانون خودرو تصویب و دولت‌های وقت مانع واردات شدند. یکی از راه‌های حمایت از تولید خودرو ایرانی وضع تعرفه‌های نزدیک به ۱۰۰ درصدی در همه این سال‌ها بوده است. ایرانیان البته نیاز دارند که ضمن مصرف انواع خوراکی‌ها از جمله شکر، در دام

در صفحات دیگر می‌خوانید:

جدول هایی که تفاوت ذهنیت را نشان می دهند

صفحه ۸

مشارکت دولت و کارخانه‌ها برای واردات شکر

صفحه ۷

دلایل روند کاهنده کاهش جهانی محصولات مهم کشاورزی

صفحه ۵-۶

یک جدول و یک دنیا تفاوت

صفحه ۵

سرمقاله

اقتصاد ایران شرایط امروز و نگاهی به فردا

بهمن دانایی

فعالیت‌های اقتصادی به مثابه قوام‌دهنده اصلی در هر جامعه‌ای و در هر دوره‌ای از تاریخ شناخته شده‌اند. فعالیت‌های اقتصادی در جامعه‌ها و در میان افراد و گروه‌ها با دو انگیزه اصلی صیانت از موجودیت جامعه و فرد در وهله اول و توسعه و رشد درآمد و سطح رفاه در گام بعدی انجام می‌شود. فعالیت‌های اقتصادی همانند فعالیت‌های اجتماعی، فرهنگی و سیاسی در دنیای امروز تحت تأثیر سیاست‌ها و مقاصد و اهداف نهاد دولت و سایر نهادهای بالادستی قدرت قرار دارند.

نهاد دولت در جامعه‌های امروزی بیشترین میزان از قدرت کل را در اختیار دارد و بسته به اینکه نهادهای مدنی تا چه اندازه پیشرفت داشته‌اند، ادامه در صفحه ۲

یادداشت

واقعیت سترگ و شیرین

ایستادگی کارشناسانه و مداراجویانه اعضای انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر در دو دهه سپری شده و در سه دولت با گرایش‌های سیاسی گوناگون، پیامدهای شیرین پرشماری داشته است یکی از این پیامدهای سترگ و شیرین اثبات توانایی‌های مدیران و سهامداران و خانواده بزرگ صنعت قند و شکر برای عبور از روزهای سخت بوده است. آنهایی که با ظاهری نیکو اما اهدافی کور قصد زمین زدن صنعت قند و شکر را در ذهن و قلب خود می‌پروراندند، توانستند با استفاده از ترفندهای گوناگون واردات انبوه شکر را امری مباح جا زده و تولید داخل را به دره مرگ هدایت کنند. کاهش تولید قند و شکر در سقف حدود ۵۰۰ هزار تن برای این گروه کوچک بداندیش شیپور خرسندی بود اما خانواده بزرگ صنعت قدیمی و اصیل قند و شکر ایستادند و استدلال کردند و پیروز شدند.

ادامه در صفحه ۲

اقتصاد ایران شرایط امروز و نگاهی به فردا

ادامه از صفحه اول

بخش دیگری از قدرت موجود در جامعه را به دست می آورند. نهاد دولت در ایران به دلایل گوناگون قدرتی فوق العاده دارد و سیاستگذاری های این نهاد توانایی کافی برای رونق و رکود فعالیت های اقتصادی در رشته های گوناگون را دارند. فعالیت های اقتصادی ایران به مثابه فعالیت اصلی برای حفظ و رشد و توسعه جامعه ایرانی و ارکان آن در چه وضعی قرار دارد؟ به توجه به آنچه در سطور بالا نگاشته شد، شرایط و روزگار این فعالیت ها در صنعت، در حمل و نقل، در کشاورزی، در بانکداری، در... از سیاست های دولت ها متأثر شده و هستند. واقعیت این است که سیطره فوق العاده نیرومند دولت های نهم و دهم بر جامعه ایران از جمله فعالیت های اقتصادی هنوز آثارش بر جا مانده است و آنچه در اقتصاد ایران در حال حاضر واقعیت دارد از سیاستگذاری های دولت قبلی نیز سرچشمه می گیرد. رکود طولانی فعالیت های تولیدی در بخش های گوناگون به ویژه در صنعت یکی از ویژگی های اصلی اقتصاد ایران به حساب می آید. این رکود که موجب شده است به قول رییس اتاق بازرگانی ایران حدود ۵۰ درصد از بنگاه های صنعتی ایران تعطیل شوند البته از آثار تحریم حساب می آید. سردرگمی فعالان اقتصادی نسبت به آینده نزدیک و رویدادهایی که اکنون نمی توان آنها را دید بخش دیگری از واقعیت اقتصاد ایران در شرایط حاضر است. به طور مثال در حالی که هنوز معلوم نیست پس از توافق ایران و گروه کشورهای ۵+۱ در وین چه میزان منابع ارزی نصیب دولت می شود، برخی برای این پول ها نقشه کشیده و قصد دارند با هدف جلب رضایت شهروندان بخشی از منابع را به واردات اختصاص دهند و این موجب نگرانی شده است. از سوی دیگر برخی زمزمه ها وجود دارد که شاید دولت دخالت در بازار ارز را با هدف تثبیت نرخ دلار ادامه دهد و اجازه افزایش قیمت ارزهای معتبر را از بازار سلب کند و این در حالی است که قیمت ارز می تواند به طور طبیعی روندی فزاینده را طی کند. این گونه مسایل و تحلیل ها در شرایط حاضر موجب شده است آینده اقتصاد ایران در پرده ابهام بماند.

دولت و پس از تحریم

یکی از مسایلی که این روزها ذهن فعالان اقتصادی ایران را به خود جلب کرده است سیاست های اقتصادی ایران پس از عادی شدن شرایط و رفع تحریم های اقتصادی است. آنطور که از مدیران ارشد دولت نقل شده است رفع تحریم ها از آذرماه ۱۳۹۴ رخ می دهد و محدودیت های اعمال شده سازمان ملل متحد، آمریکا، اروپا، ژاپن، استرالیا و کانادا نیز به مرور لغو و با بی اثر خواهند شد. یکی از پیامدهای این وضع تازه، باز شدن راه دادوستد کالا، سرمایه و خدمات بانکی و سرمایه ای و از همه مهم تر آزادتر شدن شرایط تجارت خارجی با جهان است. دولت یازدهم دو راه پیش رو دارد. راه نخست و منطقی این است که این برطرف شدن محدودیت ها را به فال نیک گرفته و به سویی حرکت کند که اقتصاد ایران شامل کشاورزی، صنعت و امور زیربنایی را به سمت اتکالی عقلی و اقتصادی به نیروهای داخلی سوق دهد. به این معنی که با حمایت های علمی - کارشناسانه از تولید صنعتی و کشاورزی، اجازه حذف تدریجی تولیدات این دو بخش را ندهد و فضای رشد و توسعه واقعی آنها را فراهم کند. راه دوم که احتمالاً برخی افراد دارای دیدگاه های سیاسی کوتاه مدت ممکن است به دولت ارایه دهند، دادن آزادی عمل به واردات به ویژه در بخش های حساس است.

کشاورزی و شکر

بررسی آمارهای در دسترس نشان می دهد که به رغم محدودیت های ارزی و تجاری، اما سیاست های دولت های نهم و دهم گونه ای بود که سالانه چندین میلیارد دلار از منابع ارزی به واردات شکر، روغن نباتی، گندم، برنج و... اختصاص داده می شد. سال هایی بوده است که ارزش واردات چند قلم کالای کشاورزی بیش از ۱۰ میلیارد دلار شده است. دولت های نهم و دهم تحت تاثیر برخی دیدگاه های انحرافی و غیر کارشناسانه که تحلیل شان این بود که «کالاهای وارداتی کشاورزی ارزانتر از کالاهای تولید داخل است» راه واردات را هموار کردند. به طور مثال می توان به اوج گیری واردات شکر در سال های ۱۳۸۵ و ۱۳۸۹ اشاره کرد که در این دو سال حدود ۲ میلیارد دلار شکر به بازار ایران سرازیر شد. به نظر می رسد وزیر محترم جهاد کشاورزی دولت یازدهم که سابقه مدیریت ارشد در این بخش را تجربه کرده است و تا امروز نیز با استدلال اقتصادی و منطقی راه واردات را ناصاف کرده است باید در وضعی باشد که این راه را ادامه دهد. واقعیت این است که سالهایی مدارا با انواده بزرگ قند و شکر اعم از کشاورزان زحمتکش، مدیران و کارکنان و سهامداران کارخانه های قند و شکر و مراقبت از شرایط رو به رشد امروز می توان ضریب امنیت غذایی در داخل به ویژه تولید شکر را به جای مطمئن و مناسبی رساند. این یک واقعیت است که در سال های ۱۳۸۶ تا امروز و به رغم بی مهری ها اثبات شده است و می تواند دستمایه حرکت ها و سیاستگذاری های بعدی باشد. در این سال ها میزان شکر تولید داخلی که تا مرز ۵۰۰ هزار تن در سال سقوط کرده بود به مرور رشد را تجربه کرد و رکورد ۱۲۰ ساله تولید شکر در کشور را شکست. واقعیت اقتصاد شکر در حال حاضر این است که تولید داخل با تنظیم مناسب بازار توسط نهاد دولتی و اعضای انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر آرامش را به بازار برگردانده است و نگرانی وجود ندارد کمی صبر و مدارا با چاشنی حمایت های منطقی بدون تردید آینده شکر در ایران را به سمت روشنایی و امید خواهد برد. این وضع امروز را واقعیت شیرین اقتصاد شکر بدانیم و برادامه وضع موجود تا قطع وابستگی همت گماریم.

واقعیت سترگ و شیرین

ادامه از صفحه اول

به رغم برخی رفتارهای ناکارآمد از سوی یک جریان کژاندیش در شروع کار دولت یازدهم به ویژه در بخش تجارت خارجی که می خواست وضع را به دوران دولت دهم برگرداند، اما خوشبختانه روزگار و زمانه طور دیگر شد. اکنون حدود ۸ ماه است که به همت و ایستادگی وزیر اصیل جهاد کشاورزی، شکر خارجی به بازار ایران سرازیر نشده است و تحولات قیمتی و عرضه شکر در بازار شکر کمترین نگرانی را ایجاد کرده است. اتصال تولید به تنظیم بازار اگر با کمی سعه صدر از سوی برخی نهادها همراه می شد البته امروز روزهای بهتری داشتیم. با این همه، اما تجربه مفید قطع واردات شکر در شرایط ارزی سخت و در وضعی که امید به تولید بیشتر پیش رو بود قطعاً می تواند تداوم یابد. اکنون آن گروه از مدیران کم دانش و یا در حالت بدبینانه بداندیش که داوری نادرستی در باره مقایسه روندها و فرآیندهای تولید شکر در داخل با قیمت شکر وارداتی را دستمایه قرار داده و حکم به مرگ یک صنعت مهم دادند می توانند نادرستی راه خود را ببینند تا چند روز دیگر زمان برداشت چغندر و نیشکر و تولید قند و شکر از راه می رسد و درستی دیدگاه و آمار ارایه شده از طرف انجمن صنفی کارخانه های قند و شکر اثبات می شود. بدون تردید مدیران خوش فکر، شجاع و وطن پرست این روزهای وزارت جهاد کشاورزی در صیانت از تولید داخل در برابر هجوم واردات، در حافظه تاریخی اقتصاد ایران باقی می ماند. تردید نداریم که کاهش نرخ تورم و رسیدن آن به ۵ درصد نرخ متوسط تورم در جهان، رهاسازی قیمت ارزهای معتبر در مسیر واقعی شدن قیمت آن ارزها و کاهش دخالت های غیرمفید دولت در حوزه قیمت گذاری و وفای به عهد آنها در انجام توافقات، آینده روشن را تضمین می کند.

توضیح ضروری

در صفحه ۶ شماره ۱۴۵ مورخ خردادماه ۱۳۹۴ نشریه شکر، مطلبی با اقتباس از سایت های خبری به نقل از عباس کشاورز، معاون محترم وزیر جهاد کشاورزی در امور زراعت به اشتباه نقل شده بود. ضمن تشکر از دقت نظر این مقام محترم و توجه ایشان به نشریه شکر، عین آنچه که ایشان خواسته اند در زیر درج می شود.

«آنچه در مورد ارزش واردات سالیانه مواد غذایی و سهم محصولات کشاورزی تولید داخلی در تأمین انرژی غذایی مطرح گردیده مربوط به سال های ۹۱ و ۹۲ بوده است. در سال های مذکور ارزش واردات مواد غذایی به ترتیب ۱۴/۳ و ۱۳/۴ میلیارد دلار و سهم خود کفایی محصولات تولیدات داخلی در تأمین انرژی غذایی مردم طی سال های مذکور به ترتیب ۵۲/۲ و ۵۹/۷ درصد بوده است و به عبارت دیگر ۴۷/۸ و ۴۰/۳ درصد انرژی غذایی مردم از واردات تأمین گردیده است.»

یک جدول و یک دنیا تفاوت

ادامه از صفحه اول

این وضعیت، حمایت تعرفه‌ای بخش را از هدفمندی به سمت پراکندگی متمایل کرده و امکان حمایت هدفمند و موثر را سلب کرده است. میانگین تعرفه محصولات کشاورزی و مواد غذایی ایران در سال ۱۳۹۱ حدود ۳۰/۴ بوده است. اما این سطح از حمایت تعرفه‌ای به طور یکنواخت بین کل گروه‌های کالایی توزیع نشده است. تولیدات لبنی، میوه‌ها، ادویه‌جات، غلات، شکر و نوشیدنی‌ها بین ۲۵ تا ۴۵ درصد حمایت تعرفه‌ای می‌شوند. سایر گروه‌ها نیز ۲۰ تا ۳۰ درصدی حمایت می‌شوند. این وضعیت تفاوت متوسط تعرفه گروه‌های مختلف را به حداقل رسانده و ضریب تغییرات متوسط تعرفه بین گروه‌ها نزدیک به صفر و حدود ۰/۲۷ است. تجربیات مستند جهانی خلاف چنین وضعیتی را نشان می‌دهد. در نظام تعرفه کشاورزی کانادا در حالی که میانگین تعرفه کشاورزی حدود ۱۶ درصد است، از تولیدات لبنی و دامی حمایت ۲۲۹ و ۲۴ درصدی صورت می‌گیرد. سایر گروه‌های کالایی مشمول حمایت تعرفه‌ای بالا نبوده و تعرفه آنها کمتر از ۱۰ درصد است. حمایت هدفمند تعرفه در این کشور باعث تفاوت زیاد در متوسط تعرفه گروه‌های کالایی شده به گونه‌ای که ضریب تغییرات متوسط تعرفه گروه‌های کالایی بخش کشاورزی ۴/۱۴ است. در اتحادیه اروپا بخش عمده‌ای از حمایت‌های کشاورزی با ابزار پرداخت مستقیم به کشاورزان محقق می‌شود و در زمینه حمایت مرزی توسل به موانع فنی و بهداشتی مجاز در سطح بالایی برای تحدید واردات به کار گرفته می‌شود. حمایت تعرفه‌ای نیز به چند گروه کالایی منحصر شده است و تنها از تولیدات دامی، شکر و نوشیدنی‌ها حمایت تعرفه‌ای ۵۳، ۳۲ و ۲۰ درصدی صورت می‌گیرد. تعرفه سایر گروه‌های کالایی در سطح حداقلی تعیین می‌شود به گونه‌ای که متوسط تعرفه کشاورزی حدود ۱۳ درصد و ضریب تغییرات متوسط تعرفه بین گروه‌ها ۱/۱۵ است. ژاپن نیز با وجود میانگین ۱۴ درصدی کل تعرفه بخش کشاورزی، ساختار هدفمند تعرفه کشاورزی حمایت ۹۰ درصدی از لبنیات، حمایت ۲۸ درصدی از غلات و شکر فراهم کرده است و ضریب تغییرات بین گروه‌های مختلف ۱/۷۵ است. توزیع یکنواخت تعرفه بین همه گروه‌های کالایی و پراکندگی و هدفمند نبودن تعرفه باعث شده است ضریب تغییرات بین گروهی در کانادا، ژاپن و اتحادیه اروپا به ترتیب ۶، ۱۵، ۴ برابر ایران باشد. در کشورهای دیگر ابزار تعرفه به صورت هدفمند برای حمایت از کالاهای آسیب‌پذیر صورت می‌گیرد و سطح بالای تعرفه بر کالای وارداتی اعمال می‌شود به گونه‌ای که آمریکا و ژاپن متوسط وزنی تعرفه حدود ۸۴ درصد متوسط ساده آن، در اروپا ۶۵ درصد و در برزیل و هند متوسط وزنی تعرفه کشاورزی ۱/۲ و ۱/۴ برابر میانگین تعرفه ساده است. نگاه حمایت‌گرای مؤثر و هدفمند امکان حمایت تعرفه‌ای ۶۰۵ و ۶۹۵ درصدی از برخی تولیدات لبنی در اتحادیه اروپا و ژاپن، حمایت تعرفه ۵۵۰ درصدی در کانادا برای حمایت از برخی تولیدات دامی، ۳۵۰ درصدی در آمریکا برای حمایت از نوشیدنی‌ها و مواد دخانی و بیش از ۱۰۰۰ درصدی در نروژ برای حمایت برخی کالاهای کشاورزی را فراهم کرده است. اما در ایران تعرفه‌های بالا به طور عمده بر کالاهای دارای ممنوعیت شرعی ورود و کالای صادراتی (میوه‌ها) وضع می‌شود. فقدان هدفمندی نظام تعرفه کشاورزی و ترجیح منافع مصرف‌کنندگان به تولیدکنندگان کشاورزی باعث شده است، حدود ۶۵ درصد واردات کشاورزی ایران با تعرفه ۴ درصد انجام شود. ارقام جدول یاد شده نشان‌دهنده یک دنیا تفاوت میان رفتارها و سیاست‌هایی است که برخی مدیران ایرانی با مدیران کشورهای دیگر دارند. در حالی که کشورهای مثل ژاپن، کانادا، آمریکا، استرالیا از محصولات کشاورزی خود با تعرفه‌های مؤثر بالا حمایت می‌کنند، اما برخی مدیران آسانگیر این کار را انجام نمی‌دهند. آزادی اقتصادی و تجارت آزاد برای ایران موقعی ضروری است که همه چیز از جمله نرخ ارز، نرخ خرید چغندر، نرخ مزد و سوخت آزاد باشد و رقابت دایمی باشد.

منبع: مرکز پژوهش‌های مجلس

پراکندگی حمایت تعرفه‌ای در گروه‌های کالایی در سال ۲۰۱۲						
گروه‌های کالایی	میانگین ساده تعرفه گروه‌های کالایی					
	ایران	امریکا	چین	ژاپن	اروپا	کانادا
حیوانات زنده و تولیدات دامی	۲۰	۲/۲	۱۴/۸	۱۸/۱	۲۰/۴	۲۴
لبنیات	۳۴	۱۹/۹	۱۲	۸۹/۶	۵۲/۹	۲۲۸/۵
میوه، سبزی و گل و گیاه	۴۵	۴/۷	۱۴/۸	۱۲/۵	۱۰/۷	۳/۳
قهوه و چای	۳۱	۳/۳	۱۴/۷	۱۶/۱	۶/۲	۷/۷
غلات و فرآورده‌ها	۳۲	۳/۱	۲۴/۳	۲۷/۵	۱۷/۱	۲۳/۸
دانه‌های روغنی و روغن‌ها	۱۸	۴/۸	۱۰/۸	۱۱	۵/۶	۴/۱۸
قند و شکر	۲۸	۱۴/۴	۲۷/۴	۲۷/۵	۳۲/۱	۴/۵
نوشیدنی و دخانی	۳۴	۱۴	۲۲/۳	۱۵/۳	۱۹/۹	۳/۸
پنبه	۲۶	۴/۱	۱۴/۹	۰	۰	۰
دیگر تولیدات	۲۱	۱/۱	۱۱/۳	۶/۲	۴/۳	۶/۸
ماهی‌ها	۱۹	۰/۸	۱۰/۸	۵/۷	۱۱/۸	۰/۹
میانگین ساده کل	۳۰/۴	۴/۷	۱۵/۶	۱۳/۹	۱۳/۲	۱۶/۲
ضریب تغییرات میانگین‌های کالایی	۰/۲۷	۱/۳۷	۰/۳۷	۱/۷۵	۱/۱۵	۴/۱۴

مأخذ: منبع محاسبات و تحقیق

بهترین سال تولید بدترین سال سود و زیان

بررسی صورت‌های مالی کارخانه‌های قند و شکر در سال ۱۳۹۳ نشان می‌دهد بیش از نیمی از کارخانه‌های قند و شکر با زیان مواجه شده‌اند.

این اتفاق ناخوش برای صنعت قند و شکر در حالی رخ داده است که میزان تولید شکر در سال زراعی ۹۳-۱۳۹۲ وضعی مساعد و روبه‌رشد را تجربه کرده است که خلاف روند صورت‌های مالی است.

چرا در حالی که بخش واقعی این صنعت اعم از تولید چغندر قند و نیشکر و قند و شکر روندی فزاینده را تجربه می‌کند کارخانه‌ها با ضرر مواجه شده و روزگار مالی ناخوشی دارند. گفت‌وگو با شماری از مدیران این صنعت نشان می‌دهد که آنها تصمیم‌های مقطعی و غیرکارشناسانه گروهی از مدیران دولتی در حوزه‌های قیمت‌گذاری و ارایه تحلیل‌های غلط را از دلایل ناکارآمدی‌های مالی می‌دانند. دو تکه کردن قیمت شکر و دادن وعده‌ای که به نظر می‌رسد دولت توانایی انجام آن را ندارد در بدتر شدن صورت‌های مالی کارخانه‌ها مؤثر بوده است.

در حالی که پرداخت مابه‌التفاوت یارانه به تولیدکنندگان در دنیا منسوخ شده است اما برخی مدیران این روش را تحمیل کرده و وعده دادند که برای تولید هر کیلو شکر ۲۰۰ تومان یارانه خواهند داد که متأسفانه تاکنون به عهد خود وفا نکرده‌اند.... علاوه بر این اعمال قیمت‌های تحمیلی مزد و چغندر و سوخت به کارخانه‌ها از یک طرف و تحت فشار قرار دادن آنها در حوزه قیمت‌گذاری دولتی از طرف دیگر دخل و خرج کارخانه‌ها را از تعادل خارج کرد و کفه سنگین هزینه‌ها نسبت به درآمد موجب کاهش سودآوری شده است.

دولت محترم برای اینکه کارخانه‌ها را از منطقه ریسک و زیانده‌ی دور کند، باید آنها را از پیچ‌وخم‌های دستورات اداری به ویژه قیمت‌گذاری دولتی رها کند در حالی که قیمت ده‌ها هزار قلم کالا در بازار تعیین می‌شود تحمیل قیمت‌گذاری روی شکر که شاید تنها فایده‌اش ایجاد شغل برای یک گروه کوچک دولتی باشد معنایی ندارد.

در حالی که شرایط گونه‌ای است که کارخانه‌های آسیب‌دیده به این زودی‌ها سرپا نمی‌شوند دولت می‌تواند برخی حمایت‌های میان‌مدت را تعریف و برای اطلاع سهامداران ابلاغ کند تا وضع از اینکه هست، بدتر نشود.

پیش‌بینی می‌شود قیمت شکر

دلایل روند کاهنده کاهش جهانی

چرا قیمت‌های محصولات کشاورزی در جهان به رغم نرخ تورم متوسط ۵ درصد در سال روندی کاهنده پیدا کرده است؟

گزارش حاضر که بخشی از تازه‌ترین تحلیل ارایه شده از طرف سازمان خواربار و کشاورزی جهانی است تلاش می‌کند به این پرسش پاسخ دهد و تحولات آینده را بررسی کند.

انتظار بر آن است قیمت‌های اسمی شکر نسبت به قیمت‌های پایین چند سال گذشته افزایش یابد. در چهار سال گذشته، مازاد جهانی شکر و کاهش ارزش پول رایج برزیل در مقایسه با دلار آمریکا به افت قیمت‌های جهانی شکر منجر شده بود. کشورهای تولیدکننده شکر در حال تعدیل محصول‌شان هستند که این موضوع باعث خواهد شد تا بازار جهانی شکر وارد مرحله کسری شود و قیمت‌ها روند صعودی را تجربه خواهند کرد. قیمت‌های شکر در طی دوره پیش‌بینی ۲۰۱۵ تا ۲۰۲۴، پرنوسان باقی خواهند ماند که به دلیل سیکل تولیدی بعضی از کشورهای مهم آسیایی تولیدکننده شکر است. انتظار بر آن است که اثر حذف سهمیه‌های شکر در اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۷ منجر به کاهش قیمت شکر در داخل اتحادیه اروپا گردد اما تاثیر آن بر بازارهای جهانی نامعلوم است. پیش‌بینی می‌شود قیمت‌های واقعی شکر به سطوح قبل از اوج قیمتی سال ۲۰۰۹ بازگردند.

شاخص قیمت غذایی فائو، تغییرات ماهانه قیمت‌های بین‌المللی سبب محصولات غذایی را نشان می‌دهد. این شاخص از میانگین شاخص قیمت ۵ گروه محصولی (غلات، شکر، روغن‌های گیاهی، لبنیات و گوشت) تشکیل شده که با میانگین سهم‌های صادراتی هر گروه برای سال‌های ۲۰۰۴-۲۰۰۲ وزن دار شده‌اند. شاخص قیمت غذایی فائو در ماه مه سال ۲۰۱۵ به طور میانگین ۱۶۶/۸ واحد بود که به میزان ۲/۴ واحد (۱/۴ درصد) کمتر از ماه آوریل بود. همچنین شاخص فوق ۴۳/۶ واحد (۲۰/۷ درصد) کمتر از میزان متناظر سال گذشته بود. غلات و محصولات لبنی بیشترین نقش را در کاهش شاخص قیمت غذایی فائو در ماه مه داشتند.

میانگین شاخص قیمت غذایی فائو در ماه مه سال ۲۰۱۵ به کمترین میزان خود پس از ماه سپتامبر سال ۲۰۰۹ رسید. شاخص قیمت غذایی فائو از ماه ژانویه تا ماه مه سال ۲۰۱۵ از روندی نزولی برخوردار بوده در مقایسه با سال‌های قبل، میزان آن کمتر بوده است.

در ماه مه سال ۲۰۱۵، میانگین شاخص قیمت غلات فائو ۱۶۰/۸ بوده که ۶/۴ واحد کمتر از ماه آوریل و ۴۶ واحد (۲۲/۴ درصد) کمتر از ماه مه سال ۲۰۱۴ است. ذخایر فراوان غلات به همراه چشم‌انداز مساعد برای محصول سال ۲۰۱۵ به حفظ روند کاهشی قیمت غلات کمک کرده است. همچنین به تعویق انداختن خرید توسط بسیاری از کشورهای واردکننده و نیز پیش‌بینی کاهش تجارت در کاهش قیمت غلات نقش داشته است. شاخص قیمت روغن‌های گیاهی فائو در ماه مه سال ۲۰۱۵ به طور میانگین ۱۵۴/۱ بوده و ۳/۹ واحد (۲/۶ درصد) بیشتر از ماه آوریل اما ۴۱ واحد (۲۱ درصد) کمتر از ماه متناظر سال گذشته بود. افزایش قیمت روغن‌های گیاهی در ماه مه نسبت به ماه گذشته به خاطر افزایش قیمت روغن پالم و سویا بود. افزایش قیمت روغن پالم اساساً به دلیل نگرانی درباره پدیده آل‌نینوی احتمالی است که می‌تواند بر تولید روغن پالم در جنوب شرق آسیا اثرگذار باشد. این در حالی است که قیمت روغن سویا به دلیل ازسرگیری تقاضای وارداتی به ویژه توسط چین افزایش یافته است. قیمت روغن آفتابگردان و گلرنگ نیز به دلیل پیش‌بینی کاهش تولید و عرضه‌های صادراتی، افزایش یافته‌اند.

شاخص قیمت محصولات لبنی فائو در ماه مه سال ۲۰۱۵ به طور میانگین ۱۶۷/۵ بود که ۵ واحد (۲/۹ درصد) کمتر از ماه آوریل و ۷۱/۵ واحد (۲۹/۹ درصد) کمتر از ماه مه سال گذشته بود. بیشترین کاهش شاخص قیمت در پودرهای شیر و کره مشاهده شد اما شاخص قیمت پنیر ثابت ماند. وجود ذخایر زیاد در نیوزیلند و افزایش عرضه‌های صادراتی در اروپا، عامل مهمی در کاهش قیمت فرآورده‌های لبنی است. همچنین تولید فرآورده‌های لبنی در نیمکره شمالی به نقطه اوج فصلی خود خواهد رسید. قیمت‌های کمتر لبنیات به افزایش خرید این فرآورده‌ها توسط کشورهای MENA (خاورمیانه و شمال آفریقا) منجر شده است.

پتانسیل محصولات جانبی نشکر

نیشکر در کشورهای مختلف از اواسط قرن نوزدهم در ابتدا برای تولید شکر کشت می‌شده است. پس از بحران انرژی جهانی در سال ۱۹۷۳ بود که ارزش نیشکر و محصولات جانبی توجه دانشمندان و فن‌آوران را به خود جلب کرد. امروزه، نیشکر به عنوان یکی از بهترین تبدیل‌کننده‌های انرژی خورشیدی به زیست توده و شکر در نظر گرفته می‌شود. زیست توده که حاوی فیبر، لیگنین، پنتوسان و پیت می‌باشد را می‌توان به محصولات با ارزش افزوده با استفاده از مواد شیمیایی، بیوشیمیایی و میکروبی مناسب تبدیل کرد. نیشکر یک محصول چند منظوره است که به عنوان یک منبع غنی غذایی (ساکارز، شکر زرد و شربت)، فیبر (سلولز)، علوفه (برگ‌های سبز و سرنی از کارخانه نیشکر، تفاله نیشکر، ملاس و برخی از فیلتر کیک)، سوخت و مواد شیمیایی (باگاس، ملاس و الکلی) معرفی می‌شود. تقریباً همه کشورهای جهان که نیشکر تولید می‌کنند، به این نکته توجه دارند که هر چند تولید شکر از نیشکر بدون شک مهم‌ترین محصول تولیدی می‌باشد، از آن می‌توان برای تولید بسیاری از محصولات متنوع با ارزش افزوده بالاتر استفاده کرد، به جای آن که فقط به یک محصول مانند شکر وابسته باشند. سطح آگاهی کشورها در این زمینه بالا رفته است و کشورها در حال ساخت و توسعه «مجتمع شکر» با تمرکز بر اقتصاد و بهره‌برداری پایدار از صنعت نیشکر و تکیه بر تولید محصولات جانبی می‌باشند، به خصوص در کشورهایی مانند استرالیا، برزیل، کوبا، موریس، تایوان، آفریقای جنوبی و غیره بیشتر مورد توجه قرار گرفته است در هند، بسیاری از شرکت‌ها، واحدهای تولید شکر خود را به مجتمع کشت و صنعتی تبدیل کرده‌اند و تولید انواع مواد شیمیایی و محصولات مختلف از نیشکر و محصولات جانبی آن از اهداف این تغییر است. راه‌اندازی صنایع بر اساس محصولات جانبی نیشکر دارای چند مزیت است.

۱- مواد زائد می‌توانند با اتخاذ فناوری مناسب تبدیل به محصولات با ارزش شود. ۲- ایجاد فرصت اشتغال، به ویژه در مناطق روستایی و به نوبه خود وضعیت اقتصادی افراد درگیر در این صنایع را بهبود می‌بخشد. ۳- جنبه مهم استفاده از این محصولات جانبی کمک به حداقل رساندن خطرات آلودگی محیط زیست می‌باشد. محصولات مانند باگاس و ملاس نیشکر ممکن است، مشکل آلودگی جدی برای محیط زیست ایجاد کنند. استفاده از این محصولات به حداقل رساندن آلودگی کمک می‌کند. باگاس محصول مهم صنعت تولید شکر ارزان‌ترین منبع مواد خام برای پالپ صنعتی به دلیل محتوای سلولز بالای آن است. مواد خام مورد استفاده در صنایع سلولزی مانند کاغذ، تخته و... از خمیر چوب از درختان جنگل به دست آمده، که مطمئناً باعث عدم تعادل زیست محیطی می‌شود. بنابراین نیشکر می‌تواند در محافظت و حفظ محیط زیست بسیار مؤثر باشد. ۴- راه‌اندازی صنایع مبتنی بر محصولات جانبی در بهبود اقتصادی صنعت تولید شکر کمک خواهد کرد. ۵- در حال حاضر سناریوی تجارت بین‌المللی شکر به دلیل کاهش در قیمت بین‌المللی شکر بسیار دشوار شده است. از این رو راه‌اندازی واحدهای صنعتی بر پایه محصولات جانبی، سرمایه‌گذاری سودآوری خواهد بود. در حال حاضر، نیشکر به عنوان مواد غذایی (شکر)، فیبر (سلولز)، سوخت (باگاس) و علوفه (سر شاخه سبز، خاشاک، ملاس و غیره) مورد استفاده قرار می‌گیرد.

● برنامه تولید اتانول سوختی در هند

با نظر به تقویت بخش کشاورزی و کاهش آلودگی محیط زیست، دولت هند بررسی‌های لازم برای عرضه اتانول بنزین را در کشور انجام داده است. به منظور آشکار شدن جنبه‌های اقتصادی و عملیاتی ترکیب ۵ درصد اتانول با بنزین که اداره استاندارد هند برای بنزین مجاز شمرده است، تحقیقات در حال انجام است. دولت سه پروژه آزمایشی راه‌اندازی کرده، دو پروژه، ماهاراشترا و یکی در اوتارپرداش در طول ماه آوریل و ژوئن ۲۰۰۱، این پروژه‌های آزمایشی بنزین با اتانول ۵ درصد تنها به جایگاه‌های خاصی داده می‌شد. با توجه به چشم‌انداز انرژی جهان (۲۰۰۵) تا سال ۲۰۳۰ مصرف هند ۵/۶ میلیون بشکه نفت در روز خواهد بود (مصرف جهانی ۱۲۰ میلیون بشکه در روز)، ۹۴ درصد از طریق واردات تأمین خواهد شد. نیاز فعلی نفت حدود ۱۱۴ میلیون تن در سال، ۷۵ درصد آن به هزینه ۱۲۰۰۰۰ کرور روپیه وارد می‌شود. حدود ۱۱۲ میلیون تن (۹۵ درصد از کل) نفت فقط در بخش حمل‌ونقل مصرف می‌شود. ورودی انرژی در بخش کشاورزی نیز در حال افزایش است و بخشی از این انرژی باید از سوخت‌های زیستی که تجدیدپذیر هستند تأمین شود. دولت هند ترکیب ۵ درصد را از اول اکتبر ۲۰۰۶ اجباری کرده، بر اساس این برنامه، نیاز به سوخت اتانول در حدود ۵۰۰ میلیون لیتر خواهد بود.

به سطح قبل از اوج قیمتی سال ۲۰۰۹ برگردد

محصولات مهم کشاورزی

میانگین شاخص قیمت شکر فائو در ماه مه سال ۲۰۱۵، ۱۸۹/۶ واحد بود که ۳/۷ واحد (۲ درصد) بیشتر از ماه آوریل و ۷۰ واحد (۲۷ درصد) کمتر از ماه مه سال ۲۰۱۴ بود. در طی ۱۰ سال آینده، قیمت واقعی محصولات مهم کشاورزی از سطوح قیمتی سال ۲۰۱۴ کاهش خواهند یافت اما همچنان بالاتر از سطوح قیمتی پیش از سال ۲۰۰۷ باقی خواهند ماند. قیمت محصولات کشاورزی در اوایل دهه ۲۰۰۰ پایین بود اما با شروع سال ۲۰۰۷، قیمت‌ها از روندی افزایشی و پرنوسان برخوردار شدند. در سال ۲۰۱۳ روند کاهشی قیمت‌ها شروع شد و انتظار روند کاهشی قیمت‌ها تا سال ۲۰۲۴ وجود دارد. نکته قابل ذکر در اینجا این است که وجود روند کاهش قیمت‌های واقعی محصولات کشاورزی به معنای عدم احتمال وجود نوسانات قیمتی برخی از محصولات نیست.

در گزارش چشم‌انداز کشاورزی OECD-FAO از آزمون حساسیت قیمت‌های محصولات کشاورزی به عوامل چندی از قبیل رشد درآمد، نرخ‌های ارز، قیمت‌های نفت و... در کشورهای مختلف استفاده شده و در نهایت نتایج تحلیل‌های تصادفی تفسیر شدند. در زیر به برخی از این نتایج اشاره می‌شود.

قیمت نفت خام از طریق کانال‌های مختلفی بر قیمت محصولات کشاورزی و سوخت‌های زیستی اثرگذار است. در مورد محصولات کشاورزی، قیمت پایین‌تر نفت خام به کاهش هزینه‌های انرژی و کود شیمیایی منجر می‌شود. تأثیر این عامل با توجه به نسبت هزینه انرژی در کل هزینه تولید کشورها متفاوت خواهد بود. برای نمونه برآوردها حاکی از آن است که در امریکا، هزینه انرژی و کود شیمیایی به ترتیب ۱۰ درصد و ۲۰/۸ درصد هزینه تولید غلات دانه‌درشت را در کشور به خود اختصاص می‌دهد. این سهم‌ها به طور قابل توجهی در کشورهای در حال توسعه کمتر است چرا که سیستم‌های تولیدی در این کشورها کمتر مکانیزه‌اند و انتقال قیمتی پایینی میان قیمت‌های محصول و انرژی وجود دارد. در مورد سوخت‌های زیستی، وضعیت متفاوتی وجود دارد. تقاضا برای سوخت‌های زیستی، عمدتاً تحت تأثیر سیاست‌های دولتی و رابطه میان قیمت‌های نفت خام و سوخت‌های زیستی است. در زمان کاهش قیمت نفت خام، انگیزه سوخت‌های زیستی کاهش یافته و از رقابت کمتری برخوردار می‌شود. این موضوع به تقاضای بازاری پایین‌تر و سرمایه‌گذاری کمتر برای این نوع سوخت‌ها منجر می‌شود.

در حال حاضر مشخصه بازار انرژی، عرضه‌های فراوان و رقابت قیمتی قوی در میان تولیدکنندگان مهم است که در نهایت کاهش قیمت نفت خام را در آینده همراه خواهد داشت. انتظار بر آن که قیمت اسمی نفت خام تا سال ۲۰۲۴ به ۸۸/۱ دلار در هر بشکه برسد. بر اساس توضیحات فوق، قیمت‌های پایین‌تر نفت خام به کاهش قیمت محصولات کشاورزی در کوتاه‌مدت منجر خواهد شد. از دیگر عوامل مؤثر بر کاهش قیمت، عملکرد بالاتر از میانگین محصولات مهم کشاورزی به ویژه در مورد غلات و دانه‌های روغنی در دو سال اخیر می‌باشد. شرایط آب و هوایی، سیاست‌ها، رشد اقتصادی، رشد جمعیت و نرخ‌های ارز از سایر عوامل اثرگذار بر کاهش قیمت محصولات کشاورزی هستند.

منبع: موسسه پژوهش و برنامه ریزی و توسعه وزارت جهاد کشاورزی

ضرر کشورهای در حال توسعه در دوئل تجارت آزاد جهانی

در حالی وزیر صنعت، معدن و تجارت از پیوستن ایران به آزادسازی تجاری استقبال کرده است، که فائو می‌گوید، ۷۵ درصد سود آزادسازی تجاری به جیب کشورهای توسعه‌یافته می‌رود. وزیر صنعت، معدن و تجارت در کنفرانس دو روزه تجارت و سرمایه‌گذاری ایران و اتحادیه اروپا که یکم و دوم مرداد در وین برگزار شد، تأکید کرد: ایران خود را برای پیوستن به سازمان تجارت جهانی آماده می‌کند و علاقه‌مند به مذاکره و انعقاد موافقتنامه‌های تجاری با اتحادیه اروپا و دیگر کشورهاست.

در کنفرانس دو روزه تجارت و سرمایه‌گذاری ایران و اتحادیه اروپا، تجار، صنعتگران و مقاماتی از جمهوری اسلامی ایران و کشورهای اتریش، فرانسه، انگلستان، آلمان و سایر کشورها حضور داشتند. اما سازمان خواروبار جهانی در گزارشی اعلام کرده است، با پیوستن کشورها به سازمان تجارت جهانی بیشترین سود نصیب کشورهای توسعه‌یافته می‌شود و کشورهای در حال توسعه سود بسیار کمتری از آزادسازی تجاری خواهند داشت.

به گزارش فائو در صورتی که ۱۶۵ میلیارد دلار از آزادسازی تجاری در بخش کشاورزی حاصل شود سه‌چهارم آن به جیب کشورهای توسعه‌یافته خواهد رفت.

به نقل از سازمان خواروبار جهانی این سازمان در این باره که چرا کشورهای در حال توسعه، کمتر از کشورهای توسعه‌یافته از آزادسازی تجاری سود می‌برند؟ اعلام کرده است، یک دلیل این است که اکثر کشورهای در حال توسعه به واردکننده خالص کالاهای کشاورزی تبدیل شده‌اند و اندکی افزایش در قیمت‌های جهانی آنها را صادرکننده خالص نخواهد کرد. در کشورهای در حال توسعه، زبانی که مصرف‌کنندگان خواهند دید، بیشتر از سودی است که تولیدکنندگان خواهند برد. این نتیجه‌گیری، که تولیدکنندگان در کشورهای در حال توسعه کمتر سود خواهند برد، به دلیل عوامل زیر است: بررسی‌های زیادی نشان می‌دهد که کاهش یارانه‌ها در کشورهای OECD (سازمان توسعه همکاری‌های اقتصادی) فقط باعث جابه‌جایی سهم بازار بین کشورهای عضو خود این سازمان خواهد شد، زیرا دخالت‌های قیمتی این سازمان عمدتاً بر کالاهای دارای منشأ مناطق معتدل متمرکز است و می‌دانیم که عامل محدودکننده تولید اینگونه محصولات در کشورهای در حال توسعه بیش از اینکه سیاست‌های حمایتی سایر کشورها باشد، طبیعی و اقلیمی است.

● تعلق سه چهارم سود تجارت آزاد کشاورزی به کشورهای توسعه یافته

در صورت حذف تمام سیاست‌های دخالتی در کشاورزی، سالانه ۱۶۵ میلیارد دلار به رفاه جهانی افزوده خواهد شد. اما سه چهارم این مبلغ به کشورهای توسعه یافته تعلق خواهد داشت. کشورهای در حال توسعه در محصولاتمانند قهوه، کاکائو، چای، ادویه و میوه‌های گرمسیری مزیت نسبی دارند و کشورهای توسعه یافته تعرفه‌های وارداتی این قبیل محصولات را قبلاً کاهش داده‌اند و در نتیجه، ادامه آزادسازی آثار اندکی برای این کشورها خواهد داشت. منافع مورد انتظار از افزایش قیمت و پایداری آن همیشه به کشاورزان کشورهای در حال توسعه منتقل نمی‌شود. به دلیل ناکافی بودن زیربنای و نارسایی نظام بازار، بسیاری از کشورهای در حال توسعه اصولاً از بازار جهانی دور می‌مانند.

تا زمانی که قیمت‌های داخلی تا حدود زیادی انگیزه‌های به وجود آمده در بازار جهانی را خنثی می‌کند، کشاورزان کشورهای در حال توسعه از آزادسازی سودی نخواهند برد.

در موافقت‌نامه کشاورزی کشورهای توسعه یافته باید حداقل ۲۰ درصد و کشورهای در حال توسعه ۱۳/۳ درصد از حمایت بخش کشاورزی را کاهش دهند اما در عمل بسیاری از کشورها فشار زیادی در کاهش حمایت‌ها از بخش کشاورزی احساس نمی‌کنند، زیرا اصولاً ارقامی که به عنوان پایه در نظر گرفته شده است، به قدری بالا هستند که حتی پس از انجام کاهش‌ها نیز بخش مهمی از حمایت‌ها سر جای خود باقی می‌ماند. در حقیقت، میزان کل حمایت کشورهای عضو OECD از کشاورزی در سال‌های ۲۰۰۰-۱۹۹۸ در مقایسه با سال‌های قبل از تصویب موافقتنامه کشاورزی حتی بیشتر بود. یارانه‌های صادراتی هنوز بالاست. موافقتنامه کشاورزی برای نخستین بار یارانه‌های مستقیم به صادرات کشاورزی را مشمول نظارت بین‌المللی کرد. یارانه‌های غیرمستقیم (مانند ضمانت اعتباری صادرات و کمک‌های غذایی) نیز مشمول شدند. قرار شد کشورهای توسعه یافته ۳۶ درصد و کشورهای در حال توسعه ۲۴ درصد از هزینه‌های صادراتی خود را بکاهند. درباره کاهش حجم یارانه صادراتی نیز مذاکره شد و مقرر شد کشورهای توسعه یافته ۲۱ درصد از هر کالا و کشورهای در حال توسعه ۱۴ درصد از هر کالا کاهش دهند. کشورهای کمتر توسعه یافته در این جا هم از معافیت برخوردار شدند. اتحادیه اروپا بیشترین یارانه‌های صادراتی را دارد.

تلاش مافیای شکر برای واردات چند صد هزار تنی به کشور

- ۸ کارخانه تولید شکر به دلیل واردات بی‌رویه تعطیل شدند
- از عملکرد آقای حجتی بسیار راضی هستیم
- امسال تولید را از یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن رد می‌کنیم

بهمن دانایی، دبیر و عضو هیات مدیره انجمن قند و شکر در گفت‌وگو با «نسیم» بیان داشت: سال‌ها در کشور ما مافیای شکر حاکم بوده، در سال ۸۵، دو و نیم میلیون تن با ارزان‌ترین حالت یعنی ارز مرجع و تعرفه صفر وارد کشور شد در حالی که نیاز وارداتی مان در آن مقطع ۶۰۰ تا ۷۰۰ هزار تن بود. وی ادامه داد: واردات شکر در سال‌های اخیر کمر تولیدکننده را شکست، و در نهایت نیز ۸ کارخانه تولید داخل به دلیل همین واردات بی‌رویه بسته شده است.

وی تاکید کرد: در نهایت با تلاش‌های صورت گرفته از سوی آقای حجتی وزیر جهاد کشاورزی امسال و تاکنون جلوی واردات بی‌رویه شکر به‌طور جدی گرفته شده است.

رئیس انجمن قند و شکر اضافه کرد: امیدواریم که این روند ادامه داشته باشد. هرچند پس از بستن ثبت سفارشات فشارهای مافیایی زیادی برای از سرگیری مجدد واردات شکر بر روی وزارت وجود داشته است.

وی در رابطه با خبری منتشر شده در رابطه با واردات ۹ هزار تن گفت: این رقم بسیار پایین و به اندازه مصرف یک روز مصرف مردم ایران است و این مقدار واردات نیز به تعاونی مرزنشینان تعلق دارد. دانایی با بیان اینکه در حال حاضر بازار شکر نیز در آرامش کامل است به سر می‌برد، به نسیم گفت: تنها یک مشکل در حال حاضر وجود دارد و آن این است که سال گذشته قیمت شکر را دولت ۲۳۰۰ تومان تعیین کرد و بعد از تولیدکنندگان خواست تا آن را با قیمت ۲۱۰۰ تومان به مصرف‌کننده بفروشند، و تقبل کرد تا ۲۰۰ تومان مابه‌التفاوت را به تولیدکننده بپردازد.

وی اضافه کرد: با ارزان‌فروشی سال گذشته تمامی کارخانه‌ها متضرر شدند. به طوری که از ۳۶ کارخانه شاید به تعداد انگشتان دست نیز کارخانه‌ای وجود نداشته باشد که موفق به کسب سود اندکی شده باشد. بقیه سقوط بسیار زیادی از جهت قیمت سهام داشته‌اند.

دانایی تصریح کرد: متأسفانه هنوز ریالی از آن ۲۰۰ تومان مابه‌التفاوتی که دولت متعهد شده بود به تولیدکننده پرداخت کند، چیزی به دست ما نرسیده است.

وی گفت: ما پیگیری‌های زیادی کرده و نامه‌نگاری زیادی هم داشته‌ایم اما جوابی نگرفته‌ایم و به نظر می‌رسد که این موضوع مربوط به مشکل نقدینگی دولت باشد.

دانایی اضافه کرد: در حقیقت پول تولیدکننده شکر و قند در دولت خوابیده است و همین باعث شده تا کارخانه‌ها مجبور باشند تا از بانک‌ها استقراض کنند، و به نوعی مجبورند یک‌چهارم آن ۲۰۰ تومان هم به بانک‌ها کارمزد بدهند. دبیر انجمن قند و شکر عنوان کرد: ما در بخش تولید از عملکرد آقای حجتی بسیار راضی هستیم اما این گلایه را از بخش بازرگانی وزارت جهاد داریم که اگر نمی‌توانستند این مابه‌التفاوت را پرداخت کنند، پس چرا قیمت محصولات ما را دو تکه کردند.

وی مصرف شکر در کشور را ۱۹۰۰ تا ۲ میلیون تن دانست و به نسیم بیان داشت: امیدواریم که امسال یک میلیون و ۴۰۰ هزار تن تولید را رد کنیم. البته مصرف شکر در کشور طی یکی دوسال گذشته بسیار کاهش یافته که یکی از دلایلش به خاطر بحث‌های پزشکی و سلامت است.

دانایی اظهار داشت: از دیگر دلایل کم مصرف شدن شکر کاهش قدرت خرید مردم و دلیل دیگر نیز رکودی است که بر صنایع کشور حاکم شده، مشتریان بزرگ شکر شیرینی و شکلات و همچنین نوشابه است که متأسفانه به دلایل رکود صادراتشان به شدت افت کرده است. فروش داخلی اینها نیز با چالش روبه‌رو است.

وی در پایان خاطر نشان کرد: ما همیشه این موضوع را تأکید می‌کردیم که شکر چیزی نیست که به خاطر آن ارز را خارج کرده و این محصول را وارد کشور نماییم، زیرا از آن طرف مجبوریم که میلیاردها دلار خرج سلامتی مردم بکنیم.

رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی تحلیل کرد

کشاورزی‌هراسی با هدف توسعه واردات

رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی با بیان اینکه ایران کشوری کشاورزی است، گفت: با شرایط فعلی توان تولید ۳۰۰ میلیون تن محصول کشاورزی وجود دارد، در حالی که عده‌ای با کشاورزی‌هراسی ایران را کشوری غیرکشاورزی جلوه داده‌اند. عباس رجایی، رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی در همایش رونمایی از محرک زیستی ویژه گندم (فلاویت) با بیان اینکه بخش کشاورزی نیازمند تغییر رویکرد است و این تغییر با عزم ملی امکان‌پذیر است، گفت: عده‌ای خواسته یا ناخواسته، با غرض یا بدون غرض، با تفکر و بدون تفکر جریان را در کشور با عنوان کشاورزی‌هراسی ایجاد کرده‌اند و می‌خواهند راه خودکفایی را مسدود کنند. وی با بیان اینکه این عده می‌گویند ایران کشوری کشاورزی نیست و یک کشور تجاری است، افزود: این دیدگاه بسیار خطرناک است. برخلاف کسانی که کشاورزی‌هراسی را ترویج می‌دهند، اتفاقاً ایران کشوری کشاورزی است، ما اگر از راه کشاورزی وارد شویم نه تنها می‌توانیم غذای خودمان را تولید کنیم، بلکه قادر هستیم غذای کشورهای دیگر و کشورهای همسایه را نیز تولید کنیم. کشاورزان می‌توانند از محل تولیدات محصولات کشاورزی کشور را مستقل کنند و این امر شدنی است. وی با طرح این سؤال که چه کسی گفته، کشور ایران بی‌آب است و ۹۲ درصد آب در بخش کشاورزی مصرف می‌شود، گفت: اتفاقاً فرمول‌هایی که برای کشاورزی‌هراسی استفاده می‌شود همین است. رجایی بیان داشت: وزارت نیرو اعلام کرده ۱۸ درصد کمبود بارندگی داریم، وزارت نیرو که وظیفه تولید آب را برعهده دارد، از بقیه بارندگی چه مقدار آب استحصال کرده است. رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی با بیان اینکه در این سال‌ها ما خوب کار نکرده‌ایم، افزود: در ۱۲ سالی که من عضو کمیسیون کشاورزی هستیم، آمارهایی به من ارائه می‌شود که از ۱۲ سال پیش آرایه می‌شد و تغییری نداشته و این مسأله نشان می‌دهد که جایی از کار ایراد دارد. وی با انتقاد از اینکه گفته می‌شود که کشاورزی مملکت را بیچاره کرده، گفت: خشک شدن دریاچه ارومیه را پای کشاورزی و آب مصرفی برای این بخش می‌گذارند، در حالی که ما مسؤولان که کارمان را درست انجام ندادیم، باعث خشک شدن دریاچه ارومیه شده‌ایم. وی افزود: تحقیقات نیازمند یارانه است و اگر در بخش تحقیقات کارهای مختلفی انجام گیرد، اما مسؤولان وارد عمل نشوند، نتیجه‌ای حاصل نمی‌شود. رجایی بیان داشت: با همین شرایط آب و اقلیم حداقل قادر هستیم ۳۰۰ میلیون تن محصول کشاورزی تولید کنیم و اگر ظرفیت جدید ایجاد شود، این رقم بسیار بیشتر هم می‌شود. رئیس کمیسیون کشاورزی، آب و منابع طبیعی گفت: پایه اقتصاد مقاومتی کشاورزی است و اگر به آن پرداختیم موفق می‌شویم. سال ۹۲، ۳۶ هزار میلیارد تومان محصولات کشاورزی وارد کشور شده است.

وزیر جهاد کشاورزی خبر داد:

مشارکت دولت و کارخانه‌ها برای واردات شکر

وزیر جهاد کشاورزی ضمن تاکید بر اینکه وزارت جهاد کشاورزی برنامه‌ای برای افزایش قیمت محصولات کشاورزی ندارد، از اعمال محدودیت برای واردات برنج و شکر خبر داد و اعلام کرد: با استفاده از ابزار تعرفه‌ای، قیمت برنج وارداتی را با برنج ایرانی هم‌تراز می‌کنیم. محمود حجتی در حاشیه دیدار خود با وزیر کشاورزی عراق و رییس کمیسیون کشاورزی چین درباره وضعیت قیمت گذاری محصولات کشاورزی در راستای بخشنامه ابلاغ شده، اظهار کرد: برنامه‌ای برای افزایش قیمت محصولات کشاورزی نداریم و اگر نیازی به افزایش قیمت محصولاتی مانند تخم مرغ، گوشت مرغ، گوشت قرمز و... باشد باید به صورت موردی در جلسه

ستاد تنظیم بازار بررسی و تصمیم گیری شود. وی همچنین درباره واردات شکر و برنج افزود: با توجه به میزان تولید و ذخایر موجود شکر، در سال جاری وارداتی از این محصول نداشته‌ایم اما با توجه به نیاز سالانه ۶۰۰ هزار تنی کشور برای تأمین ذخایر استراتژیک و باقیمانده نیاز داخلی، برنامه‌ریزی برای واردات این محصول در دستور کار قرار دارد. وزیر جهاد کشاورزی ادامه داد: حدود ۳۰۰ هزار تن واردات شکر از سوی شرکت بازرگانی دولتی انجام می‌شود که در این راستا کارخانه‌های تولیدکننده این محصول به نسبت میزان تولید خود مجوز واردات را از وزارت جهاد کشاورزی دریافت می‌کنند. حجتی با بیان اینکه واردات شکر مانند گذشته آزاد نیست، گفت: از این پس واردات شکر و دیگر محصولات استراتژیک مانند برنج بر اساس نیاز داخلی و با نظر وزارت جهاد کشاورزی انجام خواهد شد.

در زمینه ثبت سفارش برای واردات محصولات کشاورزی مشکلاتی وجود دارد که در این زمینه اصلاحیه‌ای به هیأت دولت ارسال کردیم، چرا که زمان و میزان نیاز به واردات محصول باید بر اساس نظر وزارت جهاد کشاورزی صورت گیرد.

وزیر جهاد کشاورزی اظهار کرد: در حال حاضر برای واردات هر محصول به کشور با نظر وزارت صنعت، معدن و تجارت میزان آن مشخص می‌شود و تا ۱۸ ماه ثبت سفارش واردکنندگان قابل تمدید است اما برای محصولات کشاورزی نهایتاً فرصتی حدود سه ماه برای ثبت سفارش و یک تا دو ماه برای تمدید آن کافی است و باید زمان ثبت سفارش محصولات کشاورزی کاهش یابد.

● اعمال محدودیت برای واردات برنج

وی گفت: درباره برنج نیز چنین برنامه‌ریزی در وزارت جهاد کشاورزی وجود دارد که بتوانیم ضمن تنظیم ثبت سفارش و زمان تمدید آن، با توجه به نیاز کشور واردات برنج داشته باشیم و امسال بر اساس آخرین آمار موجود، حدود ۲۴۰ هزار تن برنج به کشور وارد شده که مربوط به ثبت سفارش‌های گذشته بوده است.

وزیر جهاد کشاورزی افزود: درباره برنج نیز تمهیداتی در حال انجام است که بتوانیم برنج خارجی را به قیمتی نسبتاً هم‌تراز با برنج داخلی وارد کنیم تا به بازار برنج ایرانی آسیب وارد نشود. حجتی با بیان اینکه فاصله تولید تا عرضه محصولات کشاورزی و تفاوت قیمت آن زیاد است، گفت: برای کوتاه کردن این فاصله از تولید تا مصرف همواره نگرانی وجود داشته و برای برطرف کردن آن باید در زمینه فرآوری، بسته‌بندی و عرضه مستقیم محصولات کشاورزی از طریق تعاونی‌ها اقدامات لازم صورت گیرد.

وی اظهار کرد: در زمینه عرضه مستقیم محصولات کشاورزی اقداماتی انجام شده تا بتوانیم به گونه‌ای برنامه‌ریزی کنیم که تعاونی‌های تولید و تولیدکنندگان به صورت مستقیم محصولات خود را در بازارهای تعیین شده عرضه کنند که البته به صورت آزمایشی در چند نقطه اجرا شده که می‌توان به عرضه مستقیم محصولات کشاورزی در کردستان اشاره کرد.

معاون سازمان جهاد کشاورزی استان تأکید کرد:

ضرورت توسعه کشت چغندر در خوزستان

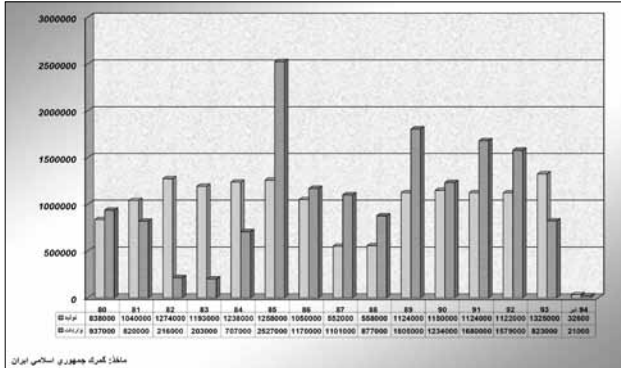
معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی خوزستان گفت: با توجه به عملکرد و تولید بالای محصول چغندر در استان، احیای دو کارخانه قدیمی قند در اهواز و دزفول و احداث پنج کارخانه جدید قند از نیازهای استان است. محمد قاسمی اظهار کرد: در سال زراعی ۹۳ - ۹۴ سطح کشت چغندر قند ۴۶۰۰ هکتار و میزان برداشت این محصول نیز نسبت به سال قبل از آن بسیار بهتر بوده اما در کنار توجه به توسعه کشت، احداث کارخانه‌های جدید قند در استان الزامی است. وی افزود: تناژ تولید چغندر قند در استان دو برابر تولید کل کشور است و این مسأله نیاز به لزوم احیای ۲ کارخانه قدیمی قند در دزفول و اهواز و احداث کارخانجات جدید را دو چندان می‌کند. معاون سازمان جهاد کشاورزی خوزستان اظهار کرد: منطقی نیست که هزینه‌های اضافی حمل و انتقال محصول چغندر استان به کارخانجات قند در استان‌های دیگر، از جیب کشاورزان پرداخت شود؛ نبود کارخانه قند در استان موجب شده تا سود و ارزش افزوده این محصول به خارج از استان برود. قاسمی‌نژاد با تأکید بر لزوم توسعه و اهمیت کشت این محصول عنوان کرد: کشت و توسعه چغندر قند یک ضرورت است و می‌تواند به تولید پایدار، ارتقای عملکرد سایر محصولات، حفظ حاصلخیزی خاک، مدیریت عوامل زیان‌رسان مانند آفت‌ها، محیط زیست و ایجاد اشتغال در استان کمک کند. وی خاطر نشان کرد: نیاز آبی کشت چغندر قند در خوزستان ۴۰ درصد کمتر از سایر استان‌ها است زیرا دوره کشت این محصول در استان از مهر تا اردیبهشت است که در این مدت آب باران بخشی از نیاز آبی این محصول را تأمین می‌کند.

ادامه ممنوعیت واردات برنج تا آبان ماه

رییس سازمان جهاد کشاورزی مازندران از تولید دو میلیون تنی برنج در سال جاری خبر داد و گفت: از مردادماه تا پایان فصل برداشت برنج (آبان)، واردات این محصول ممنوع است و هیچ مجوزی برای واردات صادر نمی‌شود. دلاور حیدرپور اظهار کرد: در استان مازندران حدود ۲۰۰ هزار هکتار از شالیزارها زیر کشت برنج رفتند و پیش‌بینی می‌شود امسال حدود یک میلیون و ۲۰۰ هزار تن شلتوک برداشت و حدود ۸۰۰ هزار تن برنج سفید در این استان تولید شود. وی افزود: تاکنون که ۵۰ درصد از محصول برنج این استان برداشت شده است، از نظر کمی و کیفی وضعیت خوبی را شاهد بوده‌ایم و برآوردها نشان می‌دهد که امسال حدود یک میلیون و ۸۰۰ هزار تا دو میلیون تن برنج در کشور تولید شود. رییس سازمان جهاد کشاورزی مازندران اعلام کرد: ظرفیت شالیزارهای کشور به ویژه استان مازندران نیز از نظر آفت‌های معمول برنج مانند کرم ساقه‌خوار بسیار مناسب بوده و پراکنندگی و درصد شیوع پایینی داشته است. حیدرپور گفت: از ابتدای فصل برداشت برنج (مرداد) تا آبان‌ماه واردات برنج ممنوع و دارای تعرفه ۴۰ درصدی است و وزارت جهاد کشاورزی طی این مدت مجوز واردات هیچ محموله‌ای را صادر نمی‌کند.

جدول‌هایی که تفاوت ذهنیت را نشان می‌دهند

نمودار تولید و واردات شکر از سال ۸۰ تا پایان تیر سال ۱۳۹۴ (ارقام به تن)

آمار متفاوت و واردات دهشتناک سال ۱۳۹۱ چه چیزی را نشان می‌دهد؟ این اعداد علاوه بر آنکه بیانگر خروج مقادیر قابل توجهی ارز کمیاب ایران است یک مسأله مهم را نیز نشان می‌دهد و آن تفاوت ذهنیت میان مدیران ارشد وزارت جهاد کشاورزی سال ۱۳۹۳ و ۱۳۹۴ با وزیر جهاد کشاورزی سال ۱۳۹۱ است. در سال ۱۳۹۱ نیز انجمن صنفی کارخانه‌های قند و شکر همین ارقام و اعداد مندرج در جداول این صفحه را اعلام می‌کردند اما مدیران آن روزها توجه نمی‌کردند اما مدیران امروز توجه می‌کنند و مانع از خروج ارز شده‌اند.

ارقام جدول شماره یک در این صفحه را خوب نگاه کنیم. این جدول نشان می‌دهد در ۷ ماه منتهی به پایان تیرماه ۱۳۹۴ (زمستان ۹۳ و بهار ۹۴ به اضافه نخستین ماه تابستان امسال) فقط ۲۱ هزار تن شکر وارد بازار ایران شده است. ارقام جدول شماره ۲ نشان می‌دهد ارزش واردات این میزان شکر حدود ۸ میلیون و ۳۰۰ هزار دلار بوده است. این در حالی است که در سال ۱۳۹۱ در شرایطی که محدودیت‌های ارزی برای ایران تشدید می‌شد رقمی معادل ۱۶۸۰ هزار تن شکر به ارزش یک میلیارد و ۷۲ میلیون دلار شکر به بازار ایران وارد شده است. این

واردات شکر خام بصورت ماهیانه از سال ۱۳۸۵ تا سال ۱۳۹۴														
ردیف	سال	فروردین	اردیبهشت	خرداد	تیر	مرداد	شهریور	مهر	آبان	آذر	دی	بهمن	اسفند	جمع
۱	۱۳۸۵	۱۵۴	۹۴	۱۱۱	۲۰۵	۳۰۷	۱۹۲	۱۸۷	۲۲۳	۱۹۴	۲۹۸	۲۴۰	۲۷۶	۲۴۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۵۴	۲۴۸	۳۵۹	۵۶۴	۸۷۱	۱۰۶۳	۱۲۵۰	۱۴۷۳	۱۶۶۸	۱۹۶۵	۲۲۰۵	۲۴۸۱	۲۴۸۱
۲	۱۳۸۶	۲۳۶	۲۲۸	۱۱۲	۵۴	۱۱۱	۱۳۳	۶۱	۵۵	۶۵	۲۷	۵۰	۳۸	۱۱۷۰
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۳۶	۴۶۴	۵۷۶	۶۳۰	۷۴۱	۸۷۴	۹۳۵	۹۹۰	۱۰۵۵	۱۰۸۲	۱۱۳۲	۱۱۷۰	۱۱۷۰
۳	۱۳۸۷	۲۸	۲۹	۸۸	۸۹	۱۴۹	۱۷۳	۲۴	۶۸	۶۵	۱۲۶	۱۶۹	۹۳	۱۱۰۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۲۸	۵۷	۱۴۵	۲۳۴	۳۸۳	۵۵۶	۵۸۰	۶۴۸	۷۱۳	۸۳۹	۱۰۰۸	۱۱۰۱	۱۱۰۱
۴	۱۳۸۸	۱۱۹	۱۰۸	۵۷	۶۴	۴۲	۳۳	۹۴	۴۶	۴۵	۷۴	۱۲۲	۷۳	۸۷۷
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۱۹	۲۲۷	۲۸۴	۳۴۸	۳۹۰	۴۲۳	۵۱۷	۵۶۳	۶۰۸	۶۸۲	۸۰۴	۸۷۷	۸۷۷
۵	۱۳۸۹	۶۹	۱۰۷	۱۳۲	۱۳۴	۳۱۲	۳۳۰	۱۶۱	۱۱۲	۸۰	۶۳	۷۳	۱۳۲	۱۸۰۵
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۶۹	۱۷۶	۳۰۸	۵۴۲	۸۵۴	۱۱۸۴	۱۳۴۵	۱۴۵۷	۱۵۳۷	۱۶۰۰	۱۶۷۳	۱۸۰۵	۱۸۰۵
۶	۱۳۹۰	۰	۲۴	۱۲	۶۸	۳۰۱	۳۸۴	۳۱	۱۸	۱۷	۱۸۱	۱۴۲	۵۶	۱۲۳۴
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۲۴	۳۶	۱۰۴	۴۰۵	۷۸۹	۸۲۰	۸۳۸	۸۵۵	۱۰۳۶	۱۱۷۸	۱۲۳۴	۱۲۳۴
۷	۱۳۹۱	۵۰	۶۹	۱۲۱	۵۵	۱۵۴	۱۹۶	۱۹۰	۳۷	۲۲۸	۱۵۱	۳۰۷	۱۲۳	۱۶۸۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۵۰	۱۱۹	۲۴۰	۲۹۵	۴۴۹	۶۴۵	۸۳۵	۸۷۲	۱۱۰۰	۱۲۵۱	۱۵۵۸	۱۶۸۱	۱۶۸۱
۸	۱۳۹۲	۸۸	۱۵	۸۸	۱۱۴	۶۱	۱۵۹	۲۰۷	۱۱۵	۱۴۶	۱۳۴	۲۲۵	۲۲۷	۱۵۷۹
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۸۸	۱۰۳	۱۹۱	۳۰۵	۳۶۶	۵۲۵	۷۳۲	۸۴۷	۹۹۳	۱۱۲۷	۱۳۵۲	۱۵۷۹	۱۵۷۹
۹	۱۳۹۳	۱۶۵	۱۳۷	۲۱۱	۵۷	۴۰	۶۷	۴۷	۱۹	۸۰	۰	۰	۰	۸۲۳
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۱۶۵	۳۰۲	۵۱۳	۵۷۰	۶۱۰	۶۷۷	۷۲۴	۷۴۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳	۸۲۳
۱۰	۱۳۹۴	۰	۵۵	۱۱،۸	۹،۲	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۲۱
	جمع هر ماه + ماه های قبل	۰	۵۵	۱۷،۳	۲۱	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۰	۶۱۹

آمار واردات شکر از سال ۱۳۸۰ تا پایان تیر ۱۳۹۴ به تفکیک واردات دولتی و خصوصی			
سال	واردات بخش خصوصی	واردات دولتی	جمع
۱۳۸۰	۰	۹۳۷	۹۳۷
۱۳۸۱	۰	۸۲۰	۸۲۰
۱۳۸۲	۵۶	۲۱۶	۲۷۲
۱۳۸۳	۴۲	۲۰۳	۲۴۵
۱۳۸۴	۸۰	۷۰۷	۷۸۷
۱۳۸۵	۱۴۸۵	۲۵۲۷	۴۰۱۲
۱۳۸۶	۹۶۲	۱۱۷۰	۲۱۳۲
۱۳۸۷	۱۱۰۱	۰	۱۱۰۱
۱۳۸۸	۸۷۷	۰	۸۷۷
۱۳۸۹	۱۸۰۵	۰	۱۸۰۵
۱۳۹۰	۱۳۳۴	۰	۱۳۳۴
۱۳۹۱	۱۱۷۵	۵۰۵	۱۶۸۰
۱۳۹۲	۹۹۲	۵۸۷	۱۵۷۹
۱۳۹۳	۵۶۲	۲۶۱	۸۲۳
۱۳۹۴	۲۱	۰	۲۱

واردات شکر از سال ۸۴ تا پایان تیر سال ۹۴ به تفکیک خام و سفید						
سال	(سفید) هزار تن	(بها دلار)	(خام) هزار تن	(بها دلار)	جمع (واردات) هزار تن	بها جمع واردات (دلار)
۱۳۸۴	۷۸	۲۰،۱۲۴،۰۰۰	۶۲۹	۱۷۷،۲۵۶،۰۰۰	۷۰۷	۱۹۷،۳۸۰،۰۰۰
۱۳۸۵	۶۳۷	۲۹۱،۲۷۱،۹۱۰	۱،۸۹۰	۷۲۴،۱۸۲،۵۵۹	۲،۵۲۷	۱،۰۱۷،۴۵۴،۴۶۹
۱۳۸۶	۳۴۸	۱۳۳،۳۰۹،۳۴۴	۸۲۳	۲۷۴،۴۶۱،۳۶۷	۱۱۷۰	۴۰۷،۷۷۰،۷۱۰
۱۳۸۷	۱۰۳	۳۷،۲۱۳،۳۳۲	۹۹۸	۲۸۷،۸۰۰،۰۱۳	۱۱۰۱	۳۲۵،۰۱۳،۳۴۵
۱۳۸۸	۲۷	۸،۸۱۹،۹۰۶	۸۵۰	۳۱۵،۸۲۶،۱۱۴	۸۷۷	۳۲۴،۶۴۶،۰۲۰
۱۳۸۹	۰	۰	۱۸۰۵	۷۰۴،۵۲۰،۴۰۷	۱۸۰۵	۷۰۴،۵۲۰،۴۰۷
۱۳۹۰	۶	۳،۷۹۹،۵۱۰	۱۲۲۸	۷۵۲،۱۰۵،۳۳۴	۱۲۳۴	۷۵۵،۹۰۴،۸۴۴
۱۳۹۱	۰	۰	۱۶۸۰	۱،۰۷۲،۴۱۳،۶۰۸	۱۶۸۰	۱،۰۷۲،۴۱۳،۶۰۸
۱۳۹۲	۰	۰	۱۵۷۹	۸۳۲،۱۸۷،۹۵۸	۱۵۷۹	۸۳۲،۱۸۷،۹۵۸
۱۳۹۳	۰	۰	۸۲۳	۳۷۷،۴۷۰،۴۴۰	۸۲۳	۳۷۷،۴۷۰،۴۴۰
۱۳۹۴	۱۱،۵	۴۹۰،۴۳۴	۹،۵	۳،۳۲۸،۵۷۰	۲۱	۸،۲۳۲،۸۹۴
جمع	۱۲۱۰،۵	۴۹۹،۴۴۲،۳۲۶	۱۲۳۱۳،۵	۵،۵۲۳،۵۵۲،۳۷۰	۱۳۵۲۴	۶۰،۲۲،۹۹۴،۶۹۵

انجمن صنعتی کارخانه‌های قند و شکر ایران

زیر نظر شورای نویسندگان

تلفن و نمابر:

۸۸۹۶۹۰۵۵ - ۸۸۹۶۹۹۰۳

نشانی: تهران - میدان دکتر فاطمی

خیابان شهید گمنام - شماره ۱۴